

καὶ κόκκινες ζάχαρες. Συνών. γοῦδιάζω, γοῦδοκο-
πανίζω.

γουδοῦ ἡ, Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦδι.

Μετων., ἡ κεφαλὴ ὡς ἔδρα νοήσεως, ὁ νοῦς, τὸ μυαλό.
Ἡ γουδοῦ τ' διπ δὲ βαίρει πιά; Νὰ χαίρεισαι τῇ γουδοῦ σ'
(εἰρων.) Ἄ' σὲ δώκω μιὰ 'ς τῇ γουδοῦ σ' (ἄ = θά).

γουδοῦδι τό, ἐνιαχ. γ'δούδ' Θράκ. (Ἑλληνοχώρ. Σουφλ.)
g'δούδ' Μακεδ. (Δρυμ.) γ'τούδιν Κύπρ. Πληθ. γ'τούδκια
Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦδι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οῦδι.
Μικρὸν ἰγδίον ἐνθ' ἄν.

γουδοῦλης ἐπίθ. ἐνιαχ. γ'δούλ'ς Θάσ. Μακεδ.

Ἐκ συμφύρ. τοῦ οὐσ. γοῦδι καὶ τοῦ ἐπίθ. κου-
τρούλης.

Ὁ φαλακρὸς ἐνθ' ἄν.

γουδοῦπι τό, ἐνιαχ. γ'δούπ' Θάσ. Ἰμβρ. γ'δίπ' Σαμοθρ.
Πιθαν. ἐκ συμφύρ. τῶν οὐσ. γοῦδι καὶ κουροῦπι.

Ὁ ἐν χρῶ κεκαρμένος ἢ ψιλὸς τὴν κεφαλὴν ἐνθ' ἄν.: Τὸν
κούφιμι μι κούφτουφάλ'δου κι τὸν ἔκαρι γ'δίπ' Σαμοθρ.
Γ'δούπ' εἶν' τοῦ κιφάλ' σ' Θάσ. Πβ. παπαλούδα.
Συνών. γοῦδι 3β, κουροῦπι.

γουδοχέρι τό, κοιν. καὶ Τσακων. (Χαβουτσ.) γουδοχέρ'
Προπ. (Ἀρτάκ.) Τσακων. (Χαβουτσ.) γουδοχέρι Ἡπ. Μα-
κεδ. (Μελέν.) ἴουδοχέρι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γουδοχέρ' Θεσσ.
(Πήλ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Ἀμόρ. κ.ά.) Μακεδ. (Βόιον
Κολινδρ.) Στερελλ. (Χρισ.) γ'δουχέρ' πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.
ἴγδοχέρι Θήρ. Ἴων. (Κρήν. Κάρπ. Κύπρ. Τῆλ. κ.ά.) — Λεξ.
Βάιγ. ἴγδοχέριν Κύπρ. ἴγδοσέριν Χίος (Πισπιλ.) ἴγδοσέριν
Κύπρ. ἴγδοσέριν Κύπρ. (Κυθρ. Λευκωσ. κ.ά.) ἴγδοσέριν
Κύπρ. ἴγδοσέριν Κύπρ. (Γερμασ. κ.ά.) ἴγδοχέρι Κάρπ.
(Μεσοχώρ.) γουδοχέρο Ἄνδρ. Κυκλ. (Δονοῦσ.) Μύκ. Ναύστ.
Πάρ. Πελοπν. (Μεσσην. κ.ά.) Προπ. (Μαρμαρ.) Τῆν. (Πυργ.)
— Λεξ. Περιδ. Βυζ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ.
γουδοχέρι Ἴων. (Ἀιδίν. Σμύρν.) γ'δόχριον Θεσσ. (Τρίκερ.)
Λέσβ. Λῆμν. Σάμ. ἴγδοχέρο Χίος (Βροντ. Λιθ. Πυργ. κ.ά.)
ἴγδοχέρο Χάλκ. ἴγδοσέρο Ρόδ. βουδοχέρο Θήρ. (Οἶα) γ'δό-
χριους ὁ, Ἰμβρ. Λέσβ. γ'δόχριος Μ. Ἀσία (Κυδων.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γοῦδι καὶ χέρι. Ὁ τύπ. γ'δοχέρι
καὶ εἰς Γερμ. Διὰ τὸν τύπ. γοῦδοχέρο πβ. Γ. Χατζιδ.,
MNE 2,171.

1) Ὁ κόπανος τοῦ ἰγδίου, τὸ ἀρχ. δοῖδουξ ἢ ὑπερος, με-
ταλλικός, ξύλινος ἢ λίθινος κοιν. καὶ Τσακων. (Χαβουτσ.):
Φέρε τὸ γουδοχέρι νὰ στονμπίσω τὰ σκόρδα Πελοπν. (Κυ-
νουρ.) Τὸ σιδερένιο γουδοχέρι χαλάει τὸ γουδι τὸ ξύλινο
αὐτόθ. Ἀραθινῶ τσι τοῦ γ'δόχριον σαβούρδ'ξα κατὰ πάνου
τσ' μ' ἔνα θ'μὸ Λέσβ. Καί, κάνοντας τὸ σταυρό της, σή-
κωσε τὸ μαρμαρένιο γουδοχέρι καὶ τῆς τὸ τσάκισε γιὰ
τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ Π. Νιρβάν., Ἀγριολοῦλ., 56 ||
Παροιμ. φρ.:

Τὸ γουδι τὸ γουδοχέρι | καὶ τὸν κόπανο 'ς τὸ χέρι
(ἐπὶ τῶν ἐπιμενόντων εἰς τὰ αὐτὰ) Πελοπν. (Γαργαλ. Κυ-
νουρ.) κ.ά. Ἡ παροιμ. φρ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ.

Τὸ γουδι τὸ γουδοχέρι, | τσάκισε κοπάνισε
(ὁμοίως) Πελοπν. (Ἀργ.) || Ἰ. Ἄσμ.

Ἄπ' ὄλου σου τοῦ προσώπου ἢ μύτη σου μ' ἀρέσει,
ποῦ εἶναι σὰ γουδοχέρι καὶ κρέμεται νὰ πέση
Ἴων. (Σμύρν.)

Συνών. βόλι 5, βόλος Α1 2. 2) Ἐργαλεῖον τυροκο-
μικὸν διὰ τὴν ἀποβουτύρωσιν τοῦ γάλακτος Στερελλ.
(Χρισ.) Συνών. δόνιστρο, καδόξυλο, μπουν-
τινόξυλο, φουρλέτσι. 3) Εἰς συνθηματ. γλῶσ-
σαν, τὸ ἀνδρικὸν μόριον Ἡπ. (Ζαγόρ.)

γούζα ἡ, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐξ ὀνοματοπ.

Τὸ πτηνὸν Οἰνάνθη ἢ πετροδίαιτος (Oenanthe saxicola)
τῆς οἰκογ. τῶν Κοσσυφιδῶν (Turdidae). Συνών. ἀσπρο-
κόλας, ἀσπροκόλι, ἀσπροκολιάς 2, ἀ-
σπροκολίδα, ἀσπροκολίνα, ἀσπρόκολος
2, πετροκολίνα, σκαλιφούρα.

γουζιάζω (I) ἀμάρτ. γουσιάζω Κρήτ. (Σέλιν.)

Ἄγνώστου ἐτύμου.

Καθίσταμαι δροσερὸς: Νὰ πορίσω 'ς τὸν ἀέρα νὰ γουσι-
ιάσω.

γουζιάζω (II) ἀμάρτ. γουζιάζω Πόντ. (Σάντ. Σταυρ.
Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γουζίν.

Κτυπῶ τι μὲ τὸ ὀπίσθιον μέρος τῆς σφύρας διὰ νὰ τὸ ἐξο-
μαλύνω ἐνθ' ἄν.: Γουζιάζω τὸ λιθάρ' νὰ κεῖται καλά.

γουζίν τό, Πόντ. (Οἶν. Σάντ. Σταυρ. Χαλδ.) γουζί
Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ὄζος.

1) Ὀγκος ἐνθ' ἄν. 2) Γόνατον ἐνθ' ἄν. 3) Τὸ ὀπίσθιον
μέρος πράγματος, συνήθως τέμνοντος ὄργανου, οἶον ἀξίνης,
μαχαίρας κ.τ.τ., κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ πρόσθιον μέρος, τὸ
ὄξ' ἐνθ' ἄν.: Φρ. Ἄμον μαχαιρὶ γουζίν κόφτ' ὁ νοῦς αὐ'
(εἰρων. ἐπὶ ἡλιθίου) Πόντ. (Χαλδ.) Τὸ ἀχούλι σ' ἄμον
τῇ σκεπαρὶ, τὸ γουζί 'κι κόφτ' (ἀχούλι = νοῦς ὁμοίως εἰ-
ρων. ἐπὶ ἡλιθίου) Πόντ.

γουζιὸς ὁ, Ἀντίπαξ. Παξ.

Ἐξ ὀνοματοπ.

Τὸ πτηνὸν Ἐποψ ὁ κοινὸς (Upupa epops) τῆς οἰκογ. τῶν
Ἐποπιδῶν (Upupidae) ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀγριοκόκο-
ρας 1, ἀγριοκοκόρι 2, ἀγριοκόκοτος,
ἀγριοπάπουζας, ἀγριοπετεινός, ἀλετ-
τοράκι dῆς ὀσ-σείας (= τοῦ βουνοῦ), ἀλετ-
τόρι dῆς ὀσ-σείας, γιανοπετεινός 1, ἔπο-
πας, κατσοῦλης, κατσοῦλοαλεχτοράκι,
κατσοῦλοπετειναρο, κατσοῦλοπετει-
νός, μπαμτζέλι, μπουμίτσας, ξυλοκό-
κορας, ξυλοκόκοττας, παρδαλοαλέχτο-
ρας, παρδαλόφτερος, πετεινάρι, ποῦπος,
πούπουζας, κουπούξιος.

γούζος ὁ, Ἰθάκ.

Ἄγνώστου ἐτύμου.

Ἡ γέμωσις ἐμπροσθογεμοῦς ὄπλου.

